

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 04-16-2018

ŠIAME NUMERYJE:

Buvome, esame, būsimė – 6 psl.

Gyvoji tautodailė – 7 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Lietuvoje paminėtas garsiojo filantropo 100-metis

Dr. J. P. Kazickui balandžio 16 dieną būtų sukakę 100 metų. Nors jiedu su žmona Aleksandra (k.) jau paliko šį pasaulį, taurius tėvų darbus tęsia jų dukros Jūratės (d.) vadovaujamas paramos ir labdaros fondas. 15min.lt nuotr.

Praėjusio šeštadienio vakarą Lietuvoje, Vilniaus „Vaidilos“ teatre vyko Jaunųjų talentų iš visos Lietuvos koncertas, skirtas meno ir muzikos mecenato, rėmusio talentingą jaunimą dr. Juozo Petro Kazicko atminimui pagerbti jo gimimo 100-ojo jubiliejaus proga.

Atminimo vakarą organizavo Kazickų šeimos fondo prezidentė Jūratė Kazickaitė. Muzikinėje programoje pasirodė šešiolika jaunųjų atlikėjų ir vienas septynių narių ansamblis iš dešimties skirtingų Lietuvos miestų.

Programos vedėja – Birutė Vizgirdienė, muzikinės programos sudarytoja – Justina Auškelytė. Reginyje dalyvavo apie 250 svečių, tarp jų – ambasadoriai: JAV – Anne Hall, Nyderlandų – Bert Van Der Lingen, Izraelio – Amir Maimon, Gruzijos – Khatuna Salukvadze, taip pat – Vytautas V. Landsbergis ir Ramunė Landsbergienė, Martynas Levickis, Marijus Gudynas, Antanas ir Ramunė Zabuliai, Eitvydas Bajarūnas ir Giedrė Žickytė, Eglė Melinauskienė ir kt. – 2 psl.

„Let's Try Art“ parodoje –

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Lietuvių dailės muziejaus galerijoje „Siela“ išsiskleidė spalvų ir nuoširdumo grožis. Sekmadienį, balandžio 15 dieną atidaryta dailininkės Julijos Kazilaitės vadovaujamos vaikų meno studijos „Let's Try Art“ mokinių paroda. Jos lankytojai žavėjosi ir džiaugėsi mažųjų dailininkų kūrinių. Pastarieji yra suskirstyti pagal temas. Daug vienodų voveraičių, žirafų, pelėdų, senos susimąsčiusios močiutės portretų, pavasario bei klasikinio meno temomis sukurtų darbų. Tačiau tą patį piešiamą objektą kiekvienas dailininkas savo vidiu žvilgsniu pamatė ir perteikė savaip. Todėl kiekvienas paveikslas ar kitas meno kūrinėlis verčia stabtelėti ir nepaliauti stebėtis: kaip skirtingai vaikai žvelgia į pasaulį ir kaip puikiai studijos vadovė Julija padėjo jiems atsiskleisti.

– 2 psl. Darbštūs ir kūrybingi parodos dalyviai su savo mokytoja J. Kazilaite.

skirtingi vaikų pasauliai

J. Kazilaitės archyvo nuotr.

Mes retai mąstome apie tai ką turime, tačiau nenuilsdami galvojame apie tai, ko trūksta – Arthur Schopenhauer

1968 m. balandžio 4 d., 6 val. po pietų, Memphis mieste vienu šūviu buvo nušautas Amerikos nuosaikiųjų juodaodžių vadas, baptistų dvasininkas ir Nobelio taikos premijos (1964) laimėtojas Martin Luther King, Jr (MLK), su palydovu Jessie Jackson pasirodęs motelio balkone. Nuvežtas į ligoninę po valandos mirė. Šiemet minime jo žūties 50-ąsias metines.

Dėl prasidėjusios įtampos bei rasinės neapykantos tos pačios dienos vakare prez. Lyndon B. Johnson kreipėsi į krašto gyventojus, balandžio 7 d. paskelbdamas Tautos gedulo diena. „Aš prašau piliečių atsisakyti nuo aklo smurto veiksmų, nes nužudytasis King buvo pasisakęs prieš smurtą“, – apeliavo prezidentas. Tačiau kreipimasis liko ignoruotas, tą naktį daugelyje JAV miestų liepsnojo juodaodžių neapykanta. „Gatvėse pasirodė juodieji – jie Washingtone, Miami, Detroite, Bostone, Cincinnati ir kitur daužė krautuvų langus, plytomis apmėtė policijos mašinas, kai kur; pvz., Miami, buvo įsiveržta į krautuves, grobta televizijos aparatai“ („Draugas“, 1969.04.06). Kitame šaltinyje radau, kad riaušės nubangavo per apie šimtą JAV miestų. Karingųjų juodaodžių atstovas Stokely Carmichael atvirai pareiškė, kad atėjo metas baltiesiems skelbti karą, ir ragino eiti į gatves, naikinti, deginti, žudyti. Juodųjų gyventojų nuotaikas šiek tiek atvėsinio Robert F. Kennedy, tuo metu siekęs Demokratų partijos nominacijos į JAV prezidentus. Tą vakarą jis buvo Indianapolio mieste, kur kalbėjo daugiausia juodųjų apgyventame rajone. Jis buvo pirmasis, pranešęs ten susirinkusiems apie MLK nužudymą. Kalbėdamas nuo sunkvežimio platformos jis kvietė juodus ir baltus vienytis, o ne keršyti. Stebėtina, kad tą naktį tame mieste nebuvo jokių riaušių.

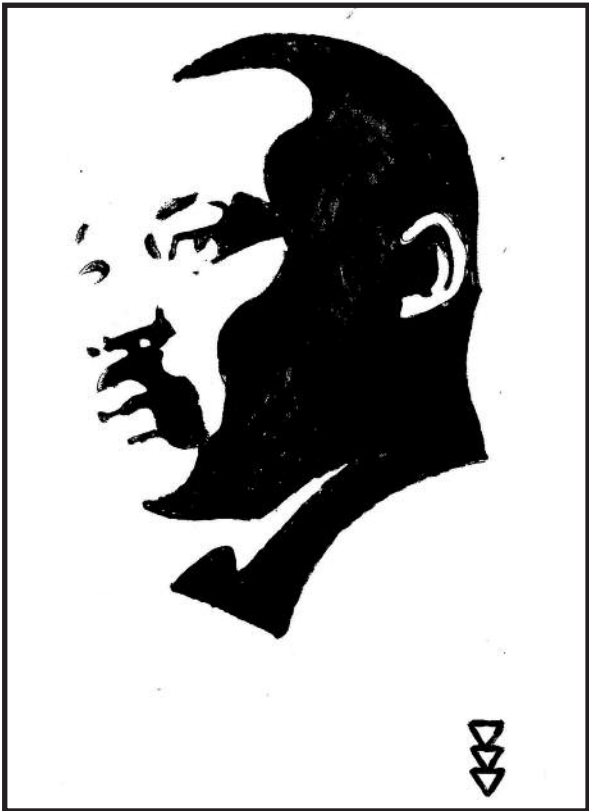
Balandžio mėn. 9 d. 300,000 žmonių minia su JAV viceprezidentu Hubert Humphrey dalyvavo MLK laidotuvėse. Iš ankso velionis buvo davęs nurodymus žmonai, kad atentato atveju per jo laidotuves nebūtų kalbama apie jo gyvenimo pasiekimus ir atžymėjimus, bet reiktų minėti jo pastangas „valgydinti išalkusius“, „aprengti nuogus“, „būti teisingiems Viet Nam karo atveju“, „mylėti ir tarnauti žmonijai“.

FBI buvo įpareigota ištirti mirties aplinkybes. Tuo metu tai agentūrai vadovavo J. Edgar Hoover, kuris „ant velionio neturėjo akies“. Daug sukauptų dokumentų iki 2027 m. tebėra įslaptinti. Nuo pat pradžios žudymu buvo įtartas Earl Ray, bet jis paspruko. Tik po dviejų mėnesių buvo areštuotas oro uoste Londone ir prisipažino nužudęs MLK. 1969 m. kovo 10 d. buvo apkaltintas ir 99 m. nuteistas kalėti. Po trijų dienų savo prisipažinimą atšaukė ir tuo padidino spėliojimus, kad buvo ir bendrininkų. 1977 m. nuteistasis su kitais septyniais pabėgo iš kalėjimo, bet po trijų dienų buvo pagautas. Žudikas mirė 1998 m. balandžio 23 d., būdamas 70 m.

Martin Luther King gimė 1929 m. sausio 15 d. Atlanta, Georgia valstijoje. Jo tėvas buvo pastorius. Būdamas vos 15 metų MLK įstojo į Morehouse College, kur gavo bakalauro laipsnį. Vėliau jis studijavo Crozer seminarijoje ir ten gavo kitą bakalaurą. Būdamas 25 m. MLK tapo Dexter Avenue baptistų bažnyčios pastoriumi Montgomery mieste, Alabama valstijoje. 1953 m. vedė Coretta Scott ir su ja susilaukė keturių vaikų. 1954 m. įstojo į Boston University. Daktaro laipsnis jam buvo suteiktas 1955 m. birželio 15 d. Po jo mirties atliktas tyrimas parodė, kad kai kurios daktarato dalys buvo nuplagijuotos, tačiau sudaryta komisija nutarė, kad jo disertacija vis tiek yra „puikus įnašas į mokslą“. Jis parašė penkias knygas (šaltiniai mini, kad kai kurios buvo nuplagijuotos)

Aš turiu svajonę

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

ir daugelį straipsnių.

MLK išgarsėjo, kai 1955 m. Montgomery mieste vadovavo autobusų boikotui. 1963 m. jis vadovavo žygiui į Washington, DC, kur pasakė kalbą „Aš turiu svajonę“. Savo kalboje jis skatino visuomenę daugiau įsijungti į pilietinių teisių judėjimą. Sakoma, kad ta kalba jį įtvirtino tarp geriausių oratorių JAV istorijoje, o pati kalba laikoma retorikos meno šedevru. Ir šiais laikais dažnai yra cituojama jo kalbos ištrauka: „Aš turiu svajonę, kad vieną dieną mano dukra bus vertinama ne pagal jos odos spalvą, bet pagal jos charakterio savybes“.

Dar keletas charakteringų minčių iš tos istori-

nės kalbos: „1963-ieji – tai ne pabaiga, o pradžia.(...) Šis naujas nuostabus karingumas, apėmęs negrų bendruomenę, jokių būdu negali skatinti nepasitikėjimo visais baltaisiais žmonėmis. Didelė dalis mūsų baltųjų brolių, kaip tai rodo jų buvimas su mumis kartu šiandien, suprato, kad jų likimas yra susijęs su mūsų likimu ir kad jų laisvė yra neatsiejamai susijusi su mūsų laisve. Mes negalime žengti į priekį vie-

ni. (...) Teskamba laisvė. Ir kai tai įvyks, ir kai mes leisime laisvei skambėti, kai mes leisime jai skambėti iš kiekvieno kaimo ir kiekvieno kaimelio, iš kiekvienos valstijos ir iš kiekvieno miesto, mes sugebėsime priartinti tą dieną, kai visi Dievo vaikai – juodieji ir baltieji, žydai ir ne žydai, protestantai ir katalikai – galės susikabinti rankomis ir dainuoti senos negrų religinės giesmės žodžius ‘Pagaliau laisvi! Pagaliau laisvi! Ačiū, Dieve Visagali, mes pagaliau laisvi!’” Po žygio Washington, DC, ir savo kalbos MLK „Time“ žurnalo buvo išrinktas 1963 m. žmogumi, o kitais metais jis tapo jauniausiu žmogumi, apdovanotu Nobelio taikos premija.

MLK taikiu būdu pakeitė Ameriką. Jau po mirties jis buvo apdovanotas Prezidento laisvės medaliu 1977 m. ir Kongreso aukso medaliu 2004 m. MLK diena buvo įtraukta į JAV valstybinių švenčių sąrašą 1988 m. Vėliau jo garbei Washington, DC, buvo atidengtas devynių metrų paminklas, kur juodaodžių teisių gynėjas pavaizduotas sukryžiuotomis rankomis. Vienoje iš jų jis laiko susuktą lapą su kalbos „Turiu svajonę“ tekstu. Už jo statulos, prie abiejų „Nusivylimo kalno“ pusių įrengta 137 metrų ilgio siena, ant kurios išraižyta 14 citatų iš jo kalbų, pamokslų ir raštų. „Beveik visada pasaulį tobulino kūrybiška mažuma“; „Jei žmogus nerado dėl ko verta mirti, jis gyvenimui netinkamas“... (www.bernardinai.lt 2012.01.18)

Kitai skilčiai norėčiau pasilaikyti giminingą temą – kaip juodųjų pilietinių teisių sąjūdis sukūrė geras sąlygas tautinių mažumų, įskaitant ir lietuvių, savimonei ir savigarbai palaikyti. Iki to laiko vyraujančioje anglosaksų kultūroje buvo pabrėžiamas jos pranašumas ir noras visus kitus sumesti į taip vadinamą „tirpstantį katilą“, kur laikui bėgant visi taptų tokie patys, kaip ir jie. Juodųjų sąjūdis ir po to vykę pasikeitimai krašte to „tirpstančio katilo“ įvaizdį pakeitė į „salotų mišrainę“, kur visi yra kartu, bet išlaiko savo paveldo tapatybę, praturtinami kultūrinę įvairovę. Kaip žinome, tą „salotų mišrainės“ dubenį apvertė nelegalių imigrantų ir teroristų antplūdis.

Garsiojo filantropo 100-metis

Atkelta iš 1 psl.

Kazickų, garsios filantropų šeimos įsteigto fondo skiriama finansinė parama šį pavasarį jau pradžiugino mokslui pasišventusių jaunų žmonių grupei. Kauno technologijos universiteto (KTU) Taiskomosios chemijos studijų programos IV kurso studentė Jūratė Gaidemauskaitė ir III kurso Europos studijų programos studentė Martyna Špokauskaitė už aktyvumą bei akademinius pasiekimus įvertintos mėcenato Juozo Petro Kazicko šeimos fondo įsteigtomis stipendijomis.

Kazickų šeimos fondo grantai už atliekamų tyrimų aktualumą bei jų rezultatų sklaidą skirti KTU Elektros ir elektronikos fakulteto Elektros energetikos sistemų katedros profesoriui dr. Renaldui

Raišučiui bei Matematikos ir gamtos mokslų fakulteto Fizikos katedros lektoriui dr. Tomui Tamulevičiui.

„Labai didžiuojusi mūsų šeimos fondo bendradarbiavimu su KTU. Net ir sunkiausiais laikais mano tėvas didžiavosi savo šalimi, niekad neprarado vilties, kad Lietuva bus laisva, ir tikėjo jos šviesia ateitimi. Labiausiai jis didžiavosi ir palaikė jaunus žmones. Jis tikėjo, kad jaunimas – Lietuvos ateitis. Noriu pasveikinti visus laureatus, ir man be galo malonu žinoti, kad aš prisidėjau prie jūsų tolimesnės sėkmės, galėjau paskatinti jus naujiems atradimams. Girdėdama KTU studentų ir dėstytojų sėkmės istorijas, labai džiaugiuosi, nes tai – gražiausias ir geriausias atpildas mūsų šeimai“, – tokias mintis išsakė J. Kazickaitė iškilmingoje, KTU laureatų pasveikinimo ceremonijoje.

ELTOS ir „15min.lt“ info

DRAUGAS

(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

! Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

! Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

! Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

! Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

Lietuvos užsienio reikalų ministras apie nenuspėjamą JAV Prezidentą, sveikstančią Europą ir spaudimą Rusijoje

ROSSETA VINGEVIČIŪTĖ-WILBUR

Lietuvos Užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius sako, jog Washingtonė būna kone kiekvieną mėnesį, ir tai tiesa, nes praėjusį mėnesį dalyvavo Lietuvos valstybės šimtmečio minėjime, o praėjusią savaitę lydėjo Prezidentę Dalią Grybauskaitę į Baltijos šalių lyderių susitikimą su JAV prezidentu Donald Trump.

Mūsų pokalbyje kitą dieną po istorinio susitikimo ministras ne kartą pabrėžė, jog tai nebuvo darbinis susitikimas, tai buvo tikras viršūnių susitikimas, ir Lietuvos, Latvijos bei Estijos prezidentai išgirdo tai, ką tikėjosi išgirsti, ir gavo aiškų patvirtinimą dėl JAV politikos tęstinumo ir naujų krypčių ne tik saugumo, bet ir ekonomikos bei energetikos srityse. Ir ypač svarbu įvertinti tai, jog Baltijos šalys tiek dėmesio ir palaikymo susilaukė labai sudėtingu JAV vidaus politikos laikotarpiu. L. Linkevičius taip pat pažymėjo, jog susitikimas buvo teigiamas emociniu požiūriu.

„Šimtmečio proga pakėlėme santykius tarp Baltijos valstybių ir JAV į aukštesnį lygmenį, tai buvo istorinis ir itin sėkmingas susitikimas“, – teigė ministras ir pridūrė, jog mažos šalys gal ir negali daug pakeisti, bet tikrai gali prisidėti užtikrinant, kad transatlantiniai ryšiai būtų stiprūs, kad Europos Sąjungos ir NATO santykiai būtų sklandūs, kad Europos ir Amerikos santykiai būtų sklandūs, nes esame tie, kuriems tai tikrai rūpi.

„Mažos šalys gali būti svarbios priimdamos teisingus sprendimus, ir gali būti priešingai, kai netgi mažos šalys gali daug ką sugadinti, priimdamos klaidingus sprendimus, – sakė L. Linkevičius, – todėl atsakomybė yra didžiulė“.

Kadangi Prezidentas D. Trump rinkimų kampanijos metu ir jo Prezidento kadencijos pradžioje ne kartą kritikavo NATO ir spaudos konferencijoje su Baltijos šalių kolegomis nepaminėjo garsiojo NATO sutarties penktojo straipsnio, klausiau ministro, ar galime būti ramūs, jog pavojaus atveju Lietuva bus ginama.

L. Linkevičius atmetė dažnai kartojamus įtarimus ir pabrėžė, jog D. Trump neturi kiekvieną kartą kartoti, jog JAV vykdys savo įsipareigojimus. Ministras taip pat rodė oficialioje Baltųjų rūmų „Twitter“ paskyroje paskelbtą D. Trump citatą: „Mums labai rūpi Baltijos šalių saugumas, mes turime labai gerus draugus ten“.

Todėl, – aiškino L. Linkevičius, – reikia nesikabinėti prie JAV lyderio žodžių, o stengtis gerai atlikti tai, kas priklauso nuo mūsų pačių. Ne tik skirti 2 proc. nuo BVP gynybai, bet ir protingai paskirstyti lėšas, kad būtų išvengta švaistymo; taipogi būtina dalyvauti diskusijose dėl saugumo ES viduje. Ministras tvirtino, kad nereikia gaišti laiko nepagrįstiems įtarinėjimams ir spekuliacijoms.

D. Trump ne kartą pareiškė, esą niekas kitas nėra toks griežtas Rusijos atžvilgiu, kaip jis, ir paklaustas, ar sutiktų su tuo, Lietuvos diplomatinės vadovas sakė, jog reikia vertinti faktus. Didžiausios Europos valstybės po buvusio Rusijos agento nunuodijimo Salisbury (Didžiojoje Britanijoje) išsiuntė po kelis Rusijos diplomatus. JAV išsiuntė net 60. Ministras pripažino girdėjęs daug skeptiškų pastabų, neva Rusijos diplomatų išsiuntimas nieko nereiškia, nes jie atsiųs kitus. Bet bene pirmą kartą Rusija sulaukė labai vieningo pasipriešinimo, nes diplomatus išsiuntė apie 30 šalių. Tai liudija, kad kantrybė Rusijos atžvilgiu senka. Prisiminėme, jog tokios reakcijos nebuvo nė po Rusijos atakų prieš Gruziją, nė po Krymo užėmimo.

Klausiau ministro, ar jis pritaria Prezidentei D. Grybauskaitei, jog D. Trump yra nenuspėjamas lyderis, bet tai nėra trūkumas, jei jis gali priimti ryžtingus sprendimus.

L. Linkevičius nusijuokė ir atsakė, jog iki šiol nenuspėjami buvo Rusijos lyderiai, ir jiems dabar sudėtinga, nes atsirado kitas nenuspėjamas žaidėjas. Kaip įrodymą, jog dabartinis JAV lyderis gali pri-

imti nenuspėjamus, bet ryžtingus ir reikalingus sprendimus, ministras minėjo šių metų vasario 9 d. JAV ginkluotųjų pajėgų smūgį Rusijos samdiniams Sirijoje. Tokių rimtų sprendimų, pasak ministro, anksčiau nebuvo, buvo raudonos linijos, kurios buvo nuolat kertamos, bet vasario 9 d. ataka parodė Kremlui, jog Rusija nebegalės daryti ką nori, kur nori.

„Spaudimas ir sankcijos Rusijai turi išlikti“, – teigė L. Linkevičius.

Tačiau yra Vakaruose ir lyderių, kurie vis dar mano, jog su Rusija reikia elgtis pagarbiai. Vokietijos prezidentas Frank Walter netgi apkaltino Baltijos šalis „aklu priešišku“ Rusijai. L. Linkevičius pažymėjo, jog Vokietijoje yra skirtingų nuomonių, tačiau sakė ne kartą girdėjęs klausimą: ką Lietuva ir kitos šalys padarė, kad pagerėtų santykiai su Rusija. Esą mes turime kažką daryti.

„Bet ne mes užėmėme 20 proc. Gruzijos teritorijos, ne mes aneksavome Krymą, ne mes kišomės į kitų šalių politinius procesus ir rinkimus, ne mes nuodijame agentus kitų valstybių teritorijoje, ne mes organizuojame perversmus. Mums sako – reikia kalbėtis su Rusija. Bet juk turi būti kažkoks tikslas, dėl kurio verta kalbėtis“, – dėstė L. Linkevičius. Ir pridūrė, jog kalbėtis tik norint sukurti iliuziją, jog kažkas vyksta, nebūtų dūmų uždanga.

Vladimiras Putinas po pergalės pastaruosiuose rinkimuose Rusijos lyderiu bus net ilgiau nei Leonidas Brežnevas buvo Sovietų Sąjungos vadovas, ir L. Linkevičius tą slogų laikotarpį gerai prisimena. Jau yra karta rusų, kurie ne tik gimė V. Putino valdymo metu, bet ir patys susilauks vaikų jam vis dar būnant valdžioje. Klausiau Lietuvos užsienio reikalų ministro, ar yra vilties, jog Rusija kada nors taps normalia demokratine valstybe.

„Rusija, ir tik Rusija galės tai nuspręsti, ir mes tikrai nesikišime į jos vidaus reikalus. Bet be vilties gyventi būtų labai sunku. Rusija vis dėlto yra europinė valstybė, ir reikia atskirti Kremlių ir Rusiją, nes visos Rusijos tapatinimas su Kremliumi žeidžia kitaip manančius rusus, disidentus, žmogaus teisių aktyvistus“, – aiškino L. Linkevičius. Ir pri-

Nenuspėjamasis D.Trump (iš k.) tvirtina, kad Amerikai labai rūpi Baltijos šalių saugumas. JAV prezidentas susitikime su Lietuvos atstovais D. Grybauskaite ir L. Linkevičiumi.

dūrė, jog Lietuvoje aiškiai suvokiama, jog Rusija yra didelė ir ne tokia vienalytė, kaip teigia Kremlius.

Lietuvoje vyksta kasmetinis Rusijos forumas, kuriame rusiškai apie Rusijos ateitį Europoje kalba skirtingose šalys gyvenantys rusai, kurių dauguma yra optimistai, tikintys, jog Rusijos laukia geresni laikai.

Klausiau ministro, ar gali vis dėlto nutikti taip, jog gavęs dar šešerius metus beveik neribojamos valdžios, V. Putinas pradės elgtis agresyviau. L. Linkevičius mano, jog Rusijos lyderis turi du kelius – arba toliau stumti šalį į izoliaciją, ir netgi išnaudojant daugelio rusų patriotinius jausmus, priversti juos aukoti dalį savo uždarbčio ir pensijos šaliai stiprinti. Bet tai negali ilgai tęstis. Kitas kelias yra mėginti ieškoti išeities iš situacijos Ukrainoje ir gerinti santykius su Vakarais.

L. Linkevičius kaip „blogą idėją“ vertino Pasaulio futbolo čempionatą Rusijoje ir mano, jog iki jo nevyks jokių pokyčių Rusijos ir Vakarų santykiuose, bet po čempionato bus matyti, ar Rusija ir toliau sieks konfrontacijos su Vakarais, ar bandys pertvarkyti savo valstybę. Ministras pastebėjo, jog V. Putino metiniame pranešime atsiradusios užuominos apie būtinybę investuoti ne tik į raketas, bet ir į taikias, pažangias technologijas, lyg ir liudytų, jog Rusija ieškos naujo kelio.

Pasak L. Linkevičiaus, sveiksta ir Europa. Jis neabejoja, jog, nepaisant neįprasto JAV Prezidento vadovavimo ir bendravimo stiliaus, ir Europa, ir Amerika supranta ir laisvos prekybos, ir klimato saugos svarbą, ir JAV tebėra ES pagrindinė partnerė pagal vertybių sistemą ir tikslus. Ministras neneigė, jog ir „Brexit“, ir D. Trump tapimas Prezidentu bus naudingas sukrėtimas Europai ir jos institucijoms ir paskatins teigiamus pokyčius.

„Let's Try Art“

Atkelta iš 1 psl.

„Mano mažieji studentai yra nuostabūs: kūrybingi, darbštūs ir kantrūs, mokantys susikaupti. Jeigu išgirstu atsiliepiamą, kad mano pamokose reikia daug dirbti, man tai skamba kaip didelis komplimentas. Teko gerojai pasistengti, kad ir vaikai, ir jų tėveliai suprastų: dailės pamokos yra ne tik smagus laiko praleidimas, bet ir labai rimtas darbas“, – parodos atidarymo metu kalbėjo J. Kazilaitė.

Tai jau ketvirtoji, tradicine tampanti paroda, kurioje studijos moksleiviai ir jų tėveliai gali pasidžiaugti tuo, kas buvo sukurta per visus mokslo metus. Jai rengiantis, prireikė ne vienos dienos sukabinti ir išdėlioti gausybę vaikų kūrinių. Mokytojai talkino mažųjų dailininkų tėveliai. Daugelis jų, atvažiavę po darbo, galerijoje „Siela“ praleido ne vieną valandą, padėdami paruošti parodą.

J. Kazilaitė sakė, kad mokyti vaikus dailės ji pradėjo prieš septynerius metus. Pradžioje tai buvo privačios pamokos, vėliau, kai mokinių vis

daugėjo, kilo mintis įkurti studiją. „Let's Try Art“ šiuo metu mokosi 78 mokiniai. Jų amžius – nuo 5 iki 15 metų.

Parodos atidarymo metu savo spektaklį „Draugystės žiedai“ parodė „Indy“ lėlių teatras. Paroda veiks dvi savaites.

„Let's Try Art“ studijos vadovė J. Kazilaitė: „Mokantis meno, reikia daug dirbti.“

Virginijos Petrauskienės nuotr.

TELKINIAI

K. Vaitkutės paskaita Lietuvių kultūros studentams PLB Lituanistikos katedroje Čikagoje

Karilė Vaitkutė (ketvirta iš k.) ir Giedrius Subačius (sėdi) su Lietuvių kultūros kurso studentais. G. Subačiaus nuotr.

Ši semestrą PLB Lituanistikos katedros Ilinojaus universitete Chicagoje Lietuvių kultūros paskaitų klausosi 38 studentai. Balandžio 12 dieną su jais susitikti atvyko Balzeko lietuvių kultūros muziejaus parodų ir genealogijos kuratorė Karilė Vaitkutė, pati šio universiteto absolventė, čia įgijusi Lietuvių literatūros magistrės laipsnį.

Vaitkutė studentams papasakojo apie Balzeko

muziejaus kolekcijas (numizmatiką, ginklus, margučius, tautinus kostiumus), biblioteką (knygas įvairiomis kalbomis), apie muziejaus rengiamus renginius (margučių dažymą, kalėdinės eglės puošimą Midway ir O’Hare oro uostuose), genealogijos tyrinėjimą ir daug kitų dalykų. Ypač daug dėmesio ji skyrė neseniai muziejuje atidarytai parodai „For Freedom“. Studentai stebėjosi milijonu amerikiečių pa-

rašų, surinktų palaikyti Lietuvos nepriklausomybei, lietuvių angliakasių nuotraukomis, įvairių draugijų juostelių puošnumu, Dariaus ir Girėno skrydžiu. Po paskaitos keletas studentų priėję dar smulkiau teiravosi, kaip jie patys galėtų geriau išsityrinėti savo lietuviškas šaknis.

Giedrius Subačius – PLB Lituanistikos katedra.

„United Ukrainian organizations“ pirmininkė Marta Liscynsky, JAV senatorius Sherrod Brown, „American Jewish Committee“ prezidentas Michael Cantor ir LR garbės generalinė konsulė Ingrida Bublienė. V. Stankaus nuotr.

Diplomatinė Seder vakarienė

DR. VIKTORAS STANKUS

Clevelando „American Jewish Committee“ penkioliktoji metinė diplomatinė Seder vakarienė, vykusi „Tifereth Israel“ šventovėje Clevelande, tradiciškai minėjo gamtos atsinaujinimą ir šventę žydų tautos persikėlimą iš Egipto vergijos. Vakarienės tema – kaip išsaugoti žmonijos laisvę ir saugumą pasaulyje ir ypač pačioje Amerikoje, kur nuo ginkluotų smurtininkų žūsta nekalti žmonės, kaip neseniai atsitiko Parkland, Floridoje, kur buvo iššaudyti nekalti studentai. Dėl to devyniolika žydų organizacijų, tarp jų ir AJC, kreipėsi į atsakingas Amerikos institucijas, kad būtų sustabdytas ginkluotas smurtas prieš Amerikos gyventojus.

Diplomatinės Seder vakarienės ceremoniją oriai vedė vyriausias rabinas Richard Block ir kantorius Kathy Sebo, dalyvaujant diplomatams, įvairių tikėjimų dvasininkams, konsulams, JAV senatoriams ir

tautybių bendruomenių atstovams. Laisvės pagrindas yra byloti tiesą, – kalbėjo dvasininkai. Neteisingi liudijimai prieš kaimyną kenkia visų laisvei. Buvo ypač išpūdinga klausytis jauno musulmono Mohammed Al Samawi išgyvenimų. Jemene jį mokė piktžodžiauti prieš Ameriką, Izraelį, žydus ir krikščionis, bet vaikiną palapsniui suprato, kad visi tikėjimai, visos tautos turi gėrio, ir viešai pradėjo tai reikšti. Jam grėsė pavojus, todėl jis pabėgo iš Jemeno ir prisidėjo prie grupės pasišventusių „Interfaith“ darbuotojų, dalis kurių yra jauni AJC nariai. Savo išgyvenimus jis surašė knygoje „Fox Hunt“ (Lapės medžioklė). JAV senatorius Sherrod Brown savo kalboje gražiai susumavo laisvės prasmę. Lietuvių bendruomenei atstovavo dr. Viktoras Stankus ir mūsų veiklioji LR garbės generalinė konsulė Ingrida Bublienė, kuri atskubėjo iš savo pagerbimo iškilmių Clevelando „Rotary“ klube. Jai ir kitiems renginys padarė didelį išpūdį. Diplomatinę vakarienę rengė AJC direktorė Lee C. Shapiro.

Pasaulio jaunimo sąjungos vadovas aplankė LF

Lietuvių Fondo (LF) būstinėje balandžio 9 d. lankėsi Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos (PLJS) valdybos pirmininkas Vladas Oleinikovas. Mokslininkas, doktorantas, chemikas, University of Cambridge (JK) absolventas, šiuo metu pagal University College London mainų programą vizituojantis Yale University, New Haven, CT. Šiais metais Vl. Oleinikovas ketina apsiginti daktaro disertaciją. Dirba kompiuterinio modeliavimo kuriant vaistus srityje.

LF vykdomoji direktorė J. Mereckienė ir V. Oleinikovas LF būstinėje. Artūro Žilio nuotr.

PLJS vadovas papasakojo apie sąjungos planus, apie bendruomenės ateitį ir lietuvių kultūros puoselėjimą, apie pareigą atstovauti užsienio lietuvių jaunimo interesams Lietuvoje bei užsienio kraštuose.

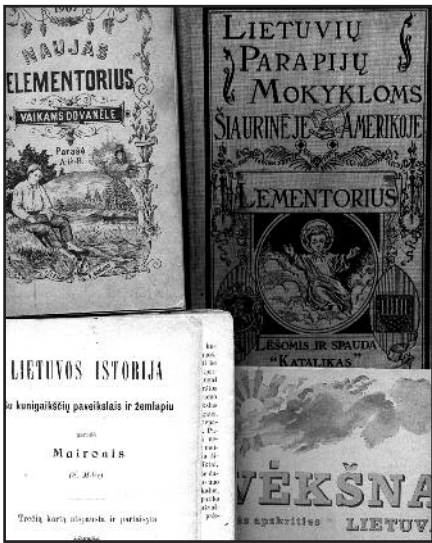
LF info

Centro svečiai

Iš k.: Rūta Kupetytė, LTSC stažuotoja; Anne Simkus, Karl Suelzer. LTSC archyvo nuotr.

Lituanistikos tyrimo ir studijų centre (LTSC) dažnai sulaukia svečių, kurie atveža vienokių ar kitokių archyvų. Šią savaitę apsilankiusi Anne Simkus ir jos sūnus Karl atvežė turtingos medžiagos: daug senų knygų, periodikos, maldaknygių, šv. paveikslėlių, atvirukų. Anne Simkus yra pirmos bangos lietuvių duktė; jos tėvai atvyko į Ameriką 1918 metais. Čikagoje baigė St. Casimir Academy – seselių kazimieriečių gimnaziją tuomet, kai dar nebuvo pastatyta Maria High

Naujai LTSC gautos knygos.

School. Svečiai apžiūrėjo LTSC Lietuvių muziejų, ir ypač susidomėjo Medicinos muziejumi ir archyvu, kadangi Karl yra vaistininkas. LTSC priima dokumentus, nuotraukas, knygas ir laikraščius adresu 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636.

LTSC info

Stovėjęs prie Lietuvių Fondo ištakų

Dr. K. Ambrozaičio 100-osioms gimimo metinėms

Dr. Kazys Ambrozaitis su žmona Marija 2009 metų Lietuvių Fondo pokilyje.
LF archyvo nuotraukos

LAIMA APANAVIČIENĖ

Balandžio 23 d. žinomam JAV lietuvių visuomenės veikėjui, ilgamečiui Lietuvių Fondo (LF) nariui, vienam iš Lietuvių Fondo pradininkų dr. Kaziui Ambrozaičiui (1918 m. balandžio 23 d. – 2015 m. rugpjūčio 15 d.) būtų suka-kę 100 metų.

Jau beveik treji metai, kai K. Ambrozaitį, taip dažnai matytą įvairiuose lietuviškuos renginiuose (o atvažiuoti į juos reikėdavo net iš Beverly Shores, IN), priglaudė Amerikos žemelė. Tačiau ir šiandien daugelis mena jį ir jo nuveiktus darbus.

ir išvyko į Žemaitiją mokytojauti. 1940 m. atvykęs į Kauną, įsijungia į žurnalo „Pavasaris“ redakcijos narių gretas ir tais pačiais metais Vilniuje vykusiame I pavasarininkų organizacijos kongrese išrinktas tos organizacijos generaliniu sekretoriumi. 1941 metais ištraukė į rezistencinę veiklą, dalyvavo Birželio sukilime prieš sovietų okupacinę valdžią (kaip aprašoma liudijimuose, būtent K. Ambrozaičiui buvo patikėta pradėti sukilimo veiksmus), buvo Lietuvos aktyvistų fronto Kauno štabo narys.

1940–1944 m. VDU studijavo mediciną. Šalia mokslų jam rūpėjo visuomeninė veikla. Būsimasis gydytojas įsijungė į studentų ateitininkų

nizavo studentų ateitininkų sąjungą, buvo jos pirmininku, padėjo atgaivinti „Gajos“ korporaciją, telkė Lietuvių fronto bičiulius. Baigęs studijas jis tampa Lietuvių namų Raudonojo kryžiaus ambulatorijos vadovu.

Deja, gyvenimas vėl šaukia į kelionę – 1949 metais jaunas gydytojas atvyksta į JAV. Įsidarbina ligoninėje, toliau gilina savo medicininės žinias radiologijoje.

1950–1953 m. dalyvavo Korėjos kare, kur tarnavo gydytoju ir užsitar- navo kapitono laipsnį. Grįžęs apsigyveno Cleveland (OH), išsilaikė medicininis egzaminus ir vėliau net 33 me- tus dirbo Šiaurės Indianos metodistų ligoninėse. Iš jų net 23 metus buvo radiologijos departamentų direktoriumi, suorganizavo radiologų korporaciją.

Šalia darbinės veiklos K. Ambrozaitis buvo žinomas kaip uolus lietuviškos visuomenės veikėjas. Jis – JAV Lietuvių Bendruomenės daugelio tarybų narys ir X tarybos prezidento pirmininkas, PLB garbės teismo na- rys, Vyriausiojo Lietuvos išlaisvinimo komiteto (VLIK'o), Lituanistikos ty- rimo ir studijų centro bei kitų orga- nizacijų veikėjas, „Į laisvę“ fondo lie- tuviškai kultūrai ugdyti valdybos pir- mininkas, Pasaulio lietuvių gydytojų sąjungos tarybos, III Mokslo ir kūry- bos simpoziumo organizacinio komi- teto pirmininkas ir kitų simpoziumų tarybos narys. K. Ambrozaitis 1950–1951 metais redagavo „Ateitį“, buvo žurnalų „Į laisvę“ ir „Medicina“ reakcijų narys.

Neabejotina, kad vienas didžiau- sių K. Ambrozaičio nuopelnų yra tai,

aktyvus šios svarbios išeivijos orga- nizacijos kūrėjas, narys, veikėjas. 1964 m. gegužės 16 d. vykusiame LF suva- žiavime K. Ambrozaitis, gavęs 410 bal- sų, išrenkamas į LF tarybą 3 metų ka- dencijai. Nuo 1970 metų spalio iki 1971 pabaigos jis – LF valdybos pirminin- kas, o nuo 1972 m. sausio mėn. iki 1973 m. gegužės – LF tarybos pirmi- ninkas. Daug metų buvo Pelno skirs- tymo komiteto nariu, teko jam eiti ir šio komiteto pirmininko pareigas. Ambrozaitis vienas iš tų, kuris ne- praleido beveik nė vieno LF suvažia- vimo.

Šiandien, kai LF įžengė į 56-ąjį gimtadienį, kai per jo gyvavimo metus lietuviybės išlaikymui skyrė per 20 mln. dol., galime tik stebėtis kelių en- tuziastų užmojo didumu ir pasitikėji- mu savimi, kuriant Fondą.

Negailėdami savo laiko, o dažnai ir savo lėšų, aukodamiesi dideliamei reik- kalui, jie pamažu įgijo visuomenės pasitikėjimą, patraukė jos dėmesį ir šiandien mes galime džiaugtis ne tik tuo, kiek daug šie žmonės padarė ir koks prasmingas buvo jų sumanymas, bet ir tuo, kad LF gyvuoja ir dirba lie- tuviybės labai daugiau nei 55 metus. To darbo vaisiai – išeivijoje veikiančios li- tuanistinės mokyklos, tokie didžiul- liai meno renginiai kaip išeivijos Šokių ir Dainų šventės, jaunimo stovyklos, lietuvių kalba leidžiama spauda ir t. t. Tais vaisiais naudojasi ne tik išeivija, bet ir po visą pasaulį išsibarstę lietu- viai. Dalis tų vaisių pasiekia ir Lietu- vą.

Dr. K. Ambrozaitis iki pat mirties aukštai iškėlęs ištikimai nešė LF lieps- ną. Jis yra vienas iš nedaugelio išei-

Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus (d.) įteikia dr. Kaziui Ambrozaičiui Lie- tuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro kryžį.

Gimė K. Ambrozaitis Naukaimy- je, Šimkaičių valsčiuje, Raseinių ap- skirtyje Kleopo ir Pranciškos Ambro- zaičių šeimoje. 1938 metais, baigęs Ra- seinių gimnaziją, įstojo į Kauno karo mokyklą, kur 1926–1940 m. veikė aspi- rantų (atsargos karininkų) kursai, ku- riuose mokėsi gimnaziją baigę 18–29 metų kariuomenėje netarnavę vyrai. 1939 metais K. Ambrozaitis buvo pri- imtas į Vytauto Didžiojo universitetą (VDU). Deja, dėl prasidėjusios mobili- zacijos negalėjo laiku pradėti studijų

medikų korporaciją „Gaja“, o 1943 metais buvo išrinktas šios korporaci- jos pirmininku. Deja, studijas reikėjo nutraukti. 1944 metais nuo bolševikų teroro ir represijų į Vakarus pasi- traukė dešimtys tūkstančių Lietuvos gyventojų. Tarp jų buvo ir jaunas stu- dentas iš Lietuvos Kazys Ambrozaitis. Pasitraukimas nenutraukia jo troš- kimo būti gydytoju, ir K. Ambrozaitis tęsia studijas Vokietijoje. 1946 m. jis baigė Tübingen'o universitetą. Šalia mokslų universitete jaunuolis orga-

Lietuvių Fondo bendražygiai, buvę LF tarybos pirmininkai, LF garbės komiteto nariai 2010 metais. Sėdi dr. Antanas Razma (k.) ir dr. Kazys Ambrozaitis. Stovi iš k.: Povilas Kilius, Ar- vydas Tamulis ir Algirdas Ostis.

kad jis kartu su kitais bendraminčiais įkūrė LF. Ambrozaitis buvo tarp 22 vy- rų ir 2 moterų, dalyvavusių 1961 m. kovo 19 d. JAV LB atstovų susirinkime dėl bendro Milijoninio fondo organi- zavimo. Susirinkimas vyko pedago- gės Alicijos Rugytės namuose. Nuo pat pirmos dienos susirinkusieji ne- abejojo Milijoninio fondo (tik daug vė- liau šis fondas imtas vadinti Lietuvių Fondu) reikalingumu lietuviybės išlai- kymui išeivijoje. Kartu su kitais LF or- ganizatoriais K. Ambrozaitis buvo

vijos gydytoju, kuris ne tik aktyviai da- lyvavo lietuviškoje veikloje, bet ir kas- met skirdavo tūkstančius dolerių lie- tuviybės išlaikymui išeivijoje ir Lie- tuvos išlaisvinimo darbams bei žygiams paremti. Savo darbais jis tapo pavyz- džiu draugams ir visiems jį pažinoju- siems.

2009 m. birželio 26 d. LR prezidento Valdo Adamkaus įsaku Kazys Amb- rozaitis apdovanotas Lietuvos didžio- jo kunigaikščio Gedimino ordino Ko- mandoro kryžiumi.

Buvome, esame, būsime

„Grandies” tautinių šokių ansamblis ruošiasi metiniam koncertui ir vaikų ratelio 25-mečiui

Violetos Fabianovich archyvo nuotraukos pirmus tautinių šokių žingsnius pradėjo mokytis jau būdami studentai.

Sekmadienį, balandžio 29 d., 1 val. p.p., Pasaulio lietuvių centro (Le-monte) Ritos Riškienės salėje „Grandies” tautinių šokių ansamblis džiaugsmingai užbaigs 2017/2018 m. šokių sezoną koncertu „Buvome, esame, būsime”. Šoks visi ansamblio rataliai, nuo mažiausių iki vyriausių, tačiau šių metų dėmesio centre bus jauniausieji vaikų ratelio šokėjai. Ansamblio vaikų ratelis šiemet švenčia 25 metų jubiliejų. Ta proga kalbiname „Grandies” vaikų ratelio steigėją **Violetą Smieliauskaitę-Fabianovich (VF)** ir ansamblio dabartinius vadovus – **Dalią Bilaišytę-DeMuth (DBD)** ir choreografą **Gintarą Grinkevičių (GG)**.

Kaip kilo mintis „Grandies” tautinių šokių ansamblyje sudaryti vaikų ratelį? Juk „Grandies” sudėtis iš esmės buvo gimnazistai ir studentai?

VF: Atėjo laikotarpis, kai turėjome ieškoti jaunesnių šokėjų, kurie perimtų pasitraukiančiųjų gretas. Tuo pačiu rūpėjo, kad mūsų ansamblis išsilaikytų. Kai 90-ųjų dešimtmetį persikėlėm repetuoti į Lemontą ir labai sumažėjo mūsų ansamblio šokėjų, pradėjome rimtai kvies-ti ir ieškoti jaunesnių bei vyresnių šokėjų. Daugiau studentų pradėjo išvažiuoti į tolimesnes vietas studijuoti. Visiems „Grandies” ansamblio mylėtojams rūpėjo ansamblio tęstinumas. Svarbiausia – pastebėjome, kad ilgiau trunka paruošti šokėjus, kurie

nami tėvelių. Dabar vaikų ratelyje beveik pusė šokėjų ratelyje šoka jau ketverius metus ar daugiau.

Kiek vaikų sudarė tą pirmąjį ratelį? Kokių šokių jus mokėte?

VF: Buvo 35 šokėjai. Tais laikais mūsų studentai padėdavo mokyti jaunesnius. Pradėjome nuo pažįstamų šokių, žaidimų ir ratelių su dainelėmis. Pavyzdžiui, 1993–1994 metiniame „Grandies” koncerte šokėjai šoko „Suktinį”, „Voveraitę”, „Pasėjau kanapę”. Jie taip pat sušoko naują šokį iš Lietuvos dainų šventės šokių dienos repertuaro – „Tai pievelė, tai žalia”.

Pirmas vaikučių ratelis formavosi 1995–1996 m. ir metiniame koncerte jau buvo 53 vaikų ratelio šokėjai. Vaikučiai šoko „Duok man savo rankas”, „Šarkelė šoka”, „Du gaideliai”, o vaikai sušoko „Kalvelį” ir „Polką mažylę”. 1996–1997 m. koncerte „Pučia vėjas”, „Grybs, grybs” ir „Noriu miego” šoko 8 vaikučių (priešmokyklinio amžiaus) ratelio šokėjai, o 26 vaikų ratelio šokėjai atliko repertuarą: „Kalvelį”, „Klumpeles”, „Kauškutį” (antrasis ir tretysis buvo nauji šokiai, choreografo Gintaro pasiūlyti). 1997–1998 m. koncerte 33 šokėjai šoko „Žvejų polką”, „Garnį”, „Kiškelis bėgdamas”. Bėgo metai. Pasikeitė šokėjų skaičius. Keitėsi ir šokiai, kuriuos mokėme. Vienu metu nebuvo vaikučių, nes visi perėjo į vaikų ratelį.

Ar vaikai ateina jau mokėdami šokti, gal ką moka iš pamokų lituanistinėje mokykloje?

VF: Dauguma pirmuosius žingsnius mokėsi lituanistinėse mokyklose, mažytė dalelė – „žalių” (nepripratusių) šokėjų, kurių kasmet ateina į „Grandį” šokti.

Kiek vaikų šiuo metu šoka vaikų rateliuose? Nuo kurio amžiaus priimate? Iki kurio amžiaus šokėjai priklauso vaikų rateliams?

DBD ir GG: Dabar šoka 50. Šiuo metu priimame šokėjus nuo 3 metų. 3 ir 4 metų šokėjai šoka „Kiškučių” ratelyje, „Vaikučių” ratelyje šoka darželio ir pirmo skyriaus šokėjai, o nuo 2-ojo iki 5-ojo skyriaus šokėjai jau įtraukiami į „Vaikų” ratelį.

Ar pasikeitė mokymo metodai ar patys šokiai?

VF: Tiek mokytojai, tiek šokėjai privalo mokytis nuolat. Vis ko nors naujo išmokti, vis ką patikslinti, pagerinti, ko sudėtingesnio išmokti. Rinkdamiesi šokius patys išmokstame naujų žingsnių, naujų šokių. Dalinamės ką išmokom su šokėjais ir mūsų žiūrovais. Su labai gražiu pasisekimu „Grandyje” nuolat pastatom užsienyje

dar nematytų šokių! Choreografams iš Lietuvos atkeliavus į Tautinių šokių instituto organizuojamus „šokių kursus”, daug ką išmokom... o įdomiausia – jie taip pat iš mūsų išmoko – dirbti su užsienio šokėjais!

DBD ir GG: Kiekvienais metais bandom parinkti šokius, kad vaikams būtų smagu šokti. Vaikams patinka šokti su atributika – „arkliukais”, malūnėliais, maišais, spragiliukais ir pan. Taip pat vaikams patinka šokti su vyresniais šokėjais, ypač su pagyvenusiais.

Ar „Grandyje” dar šoka buvusieji vaikų ratelio šokėjai? O gal jų vaikai? Ir kaip su mokytojom?

VF: Taip šoka! Šiais metais Živilės Bielskutės-Žemaitaitienės 3 vaikučiai šoka vaikų ratelyje. Vida Brazaitytė ir Rima Polikaitytė iki šių dienų yra neatskiriama ansamblio dalis po daugelio metų! Iš pradžių, kai įsteigiau ratelį, aš taip pat mokiau, nes šoko mano berniukai, o mano sūnui Dainiui tuo metu buvo tik 4 metukai.

Ko galime tikėtis per jubiliejinį koncertą? Ar susilauksime kokių staigmenų ar retai matomų šokių, skirtų vaikams?

DBD ir GG: Per jubiliejinį koncertą bus šokamas „Malūnininkas”, kurį vaikų ratelis šoko prieš 12 m. Dalis tų vaikų dar tebešoka studentų ratelyje! Taip pat šoksime vieną šokį su pagyvenusiuoju ratelio šokėjais.

Ko palinkėtumėte savo jauniausiems šokėjams?

DBD ir GG: Linkim, kad ir toliau mylėtų tautinį šokį, šoktų ir visi švęstume savo 10, 15, 20 m. šokimo jubiliejus!

VF: Ansamblyje šokite linksmai ir labai ilgai. Už 40 metų būkite pagyvenusių ratelio šokėjai!

Kviečiame visus tautinių šokių šokėjų gerbėjus į „Grandies” metinį koncertą. Savo dalyvavimu padėsite vaikams atšvęsti ratelio jubiliejų. Galėsite pasigrožėti vaikų ratelio ir viso ansamblio, jų mokytojų bei ansamblio vadovų šokių sezono sunkaus darbo vaisiais. Palinkėsime gero vėjo vyresniems šokėjams, kurių dar laukia daug repeticijų prieš išvykstant į Lietuvą dalyvauti Šokių šventės šokių dienoje (liepos 5 d.).

Bilietus į koncertą „Buvome, esame, būsime galima užsisakyti skambinant Rasai Zakarauskienei, tel. 708-712-4931.

Kalbino „Grandies” šokėja **Ramunė Kubiliūtė**

Gyvoji tautodailė – lietuviškai kultūrai puoselėti

AIRA GURAUSKAITĖ

Kovo 16–17 d. Lietuvių dailės muziejuje Lemonte (JAV) vyko tradicine tapusi, kas kelerius metus vykstanti, Amerikos lietuvių suburianti Gyvosios tautodailės mugė-dirbtuvės, ypatinga tuo, kad kiekvienas dalyvis gali pats prisiliesti prie šimtmečius menančių amatų. Vienas jų – paprotinis kiaušinių marginimas prieš šv. Velykas, kviečiant gamtą pabusti iš žiemos miego.

Rasa Ibiaskienė kvietė mugės svečius išbandyti kiaušinių skutinėjimo techniką, o Aras Volodka – marginti bičių vašku. Lietuviškais raštais papuošę margučius dalyviai toliau galėjo ruošti Velykų šventėms – Verbų sekmadieniui. Velykinių puokščių rišimo subtilybes atskleidė Aldona Rauchienė, pabrėždama Vilniaus verbų įvairumą ir autentiškumą, o Laura Lapinskienė supažindino su sodu – džiovintų šiaudų erdvinu vėrinium, kuris buvo dovanojamas jauniems vestuvių proga, o kiekvienuose namuose kaboją virš valgomojo stalo, kur susirinkdavo visa šeima, ir simbolizavo šio ir anapusinio pasaulio vientisumą.

Nė viena troba neišsivaizduojama be kasdien naudojamų molinių indų ar ūkio rakandų. Asta Zimkienė siūlė išmėginti žiedimo amatą ir priminė, kad puodžiai nepamiršdavo nulipdyti ir įvairiausių švilpynių vaikams pradžuginti. „To nepamiršdavo ir medžio drožėjai“, – teigė ir Antanas Gedvilas su Albinu Šileika bei Gyvosios tautodailės lankytojams priminė, kad drožinėjimas Lietuvoje turi galias tradicijas – medinių kryžių, koplytstulpių ir rūpintojėlių gamyba laikoma nacionaliniu šalies paveldu. Susidomėjusieji turėjo galimybę susipažinti su drožyboje naudojamais geometriniais raštais, panaudoti juos įpinant gamtos ar baltų religijos motyvų ir patys peiliukais išdrožinėti savo prieverpstę. Kiti dalyviai galėjo tiesiog pasižvalgyti po čia pat, Lietuvių dailės muziejuje, veikiančią tautodailininko Albino Šileikos drožinėto prieverpsčių parodą.

Lankytojai domėjosi, koks menas

Lankytojai audimo meno mokėsi su autentiškomis Lietuvių dailės muziejuje eksponuojamomis staklėmis.

vis dėlto yra pats seniausias pasaulyje. Bronislavas Ilevičius atsako nesudvejojęs – pyrimas. Mokydamas pynėjo amato Bronislavas pasakojo, jog Lietuvoje kiekviename kaime buvo pynėjas, kuris pindavo įvairius krepšius, o šiems pinti buvo naudojamos nedažytos, natūralios karklo vytelės.

Siuvinėjimo meno, kuris sulaukė ne tik mergaičių, bet ir berniukų dėmesio, mokė Auksuolė Kišonaitė-Marciulevičienė ir įtikino šį amatą nesant labai sudėtingą – jis moko susikaupti ir veikia ypač raminančiai.

Marytei Meškauskaitė dalyvius pavyko sudominti mezgimo amatu, žinomu jau nuo senų senovės, kai mezgotomis juostomis tiesiog apvyniodavo kojas, o štai vėliau atsirado ir kojines, pirštines bei liemenės, ant kurių – neišsemiami geometrinių raštų, augali-

nių motyvų lobynai.

O kaip susegti liemenę, kad būtų patogų ją vilkėti? Čia į pagalbą ateina odininkai. Vienas jų – Vytautas Rūbas rodė, kaip būdavo gaminamos odinės sagos, kilpos, juostelės ir brankeriai, kurie buvo naudojami vyriškomis liemenėms, rudinėms ir kailiniams susegti, o vienas svarbiausių odinių dirbinių, matyt, buvo odinės naginės, kurias turėdavo beveik kiekvienas.

Įvairioms šventėms žmonės puošdavosi metalo papuošalais, ant kurių kalviai iškalldavo saulučių, žvaigždutėlių, trikampių, tulpių ar lapelių motyvus. Taiyda Chiapetta ragino nebijoti išmėginti kalvio amatą ir įsitikinti, jog tam reikia ne tik jėgos, bet ir tikslumo bei kruopštumo. Tačiau kalvystė, žinoma, buvo tik vyrų užsiėmimas. Moterys turėjo savų darbų, pavyzdžiui, austi. Kiekviena jauna mergaitė didžiudavosi išmokusi austi, jos kraitis pildydavosi drobių ritiniais, spalvotais ir raštuotais drabužiais bei audeklais – staltiesėmis, rankšluosčiais, lovatiesėmis, juostomis ir kilimėliais.

Autentiškomis, Lietuvių dailės muziejuje eksponuojamomis audimo staklėmis lankytojus audimo meno mokė net penkios šio amato meistrės: Violeta Fabianovich, Vida Rimienė, Ilona Rūbienė, Rugilė Šlapkauskienė ir Audronė Tamulienė, o su juostų audimu specialiomis staklėmis supažindino audėjos Virga Rimeikienė, Genovaitė Treinienė ir Kristina Vaičikonienė.

Gyvosios tautodailės rengėjai – Čikagos Lietuvių tautodailės institutas ir Lietuvių dailės muziejus bei rėmėjai – Lietuvių Fondas džiaugiasi, kad mugėje-dirbtuvėse šiemet dalyvavo ir su senaisiais lietuvių amatais susipažino per tūkstantį Amerikos lietuvių. Dauguma dalyvių buvo iš Maironio lituanistinės mokyklos Lemonte bei

Milwaukee lituanistinės mokyklos „Kita karta“.

Lietuvių dailės muziejaus direktorės Astos Zimkienės manymu, tokie renginiai padeda mums nenutolti nuo savo šaknų ir išsaugoti mūsų kultūros autentiškumą.

Gyvosios tautodailės dalyvis mokosi siuvinėjimo amato. A. Gurauskaitės nuotraukos

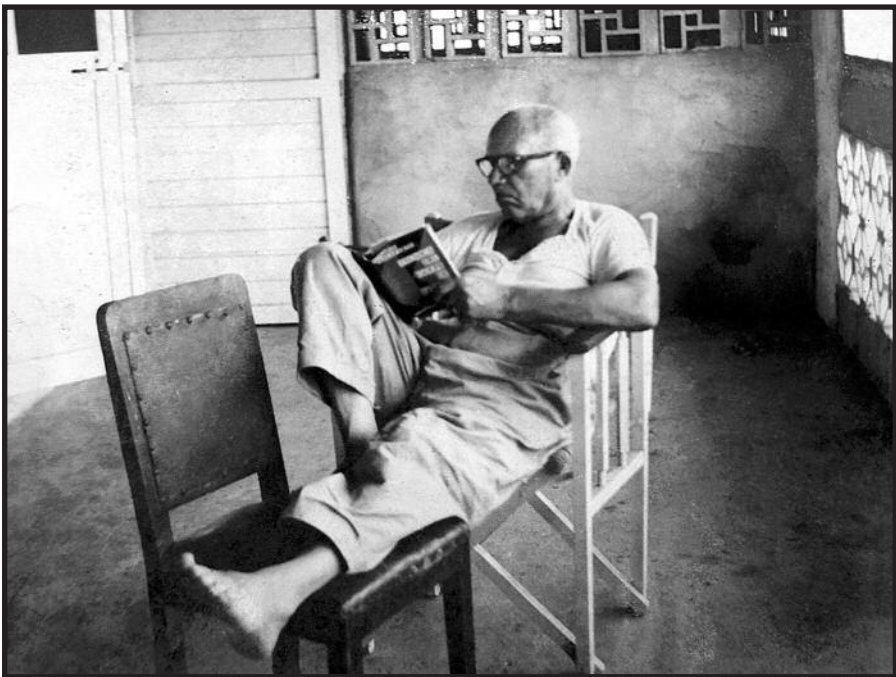
Bendras visų dalyvių tikslas – padaryti vieną porcelianinę mozaiką „Žydinti Trispalvė“, kuri galėtų puošti Dailės muziejų ir, pasak šio projekto vykdytojų keramikų Sonatos Kazimieraitienės ir Izidos Valatka, dar ilgai priminti ne tik šias dvi Gyvosios tautodailės dienas, bet ir visus kitus pasaulio lietuvių vienijančius renginius, atkreipiančius žvilgsnį į Lietuvos kultūrą, papročius, tradicijas ir amatus.

Mugės svečiai išbandė ir kiaušinių skutinėjimo techniką.

A. Čiuoderis 1921 metais.

A. Čiuoderis Kolumbijoje.

Knygos leidėjų nuotraukos

Prezidento žvalgas

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Prieš kelias savaites Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla išleido itin įdomią knygą – „Prezidento žvalgas: du gyvenimai“, kuri skaitytojams pristato mažai žinomą asmenybę – Lietuvos kariuomenės kūrėją-savanorį, dalyvavusį Nepriklausomybės kare, dar 1921 m. pradėjusį tarnybą Lietuvos žvalgybos ir saugumo tarnybose, daug metų vadovavusį prezidento A.Smetonos apsaugai Albiną Čiuoderį (1898–1965). Būtent jis buvo tas žmogus, kurio paskutine užduotimi tapo užtikrinti prezidento išvykimą iš Lietuvos pirmąją okupacijos dieną 1940-ųjų birželį.

Šios knygos sudarytojas ir įvadinės dalies autorius – istorikas, politikas, dokumentinių filmų scenarijų ir knygų apie XX a. Lietuvos istoriją, slaptąsias tarnybas ir sovietinį terorą autorius, Seimo narys dr. Arvydas Anušauskas, kuriam tai jau 23 parengta ir išleista knyga. Rašytojų sąjungos leidyklos vadovas Saulius Repečka kartu su autoriumi pristatydamas šią knygą Istorinėje prezidentūroje Kaune sakė, kad nors leidykla orientuojasi į grožinės literatūros leidimą, bet gavęs šią medžiagą jis iš karto suprato, jog tema labai įdomi, dokumentai dar nematyti ir neskelbti, yra daug unikalių nuotraukų, tad nedvejodamas nutarė ją išleisti.

Šiais metais Lietuvos žvalgyba mini 100-ąsias įkūrimo metines. Patys pirmieji jos darbuotojai, kūrė ir stiprinę atsikūrusius Lietuvos valstybės žvalgybos ir saugumo institucijas, vėliau atsidūrė labai sudėtingose gyvenimo aplinkybėse. Šios knygos herojus A. Čiuoderis buvo vienas pirmųjų žvalgybos darbuotojų, kuris sovietams okupavus Lietuvą atsidūrė ir daug metų gyveno tolimojoje Kolumbijoje.

„Taip jau nutiko, kad prieš devynis mėnesius visiškai netikėtai į mano rankas pateko labai įdomus rankraštis. Mano kolega Seimo narys Egidijus Vareikis parašė elektroninį laišką, jog susitikčiau su moterim, kuri turėjo tą įdomią medžiagą. Paašškėjo, kad tai buvo A. Čiuoderio giminaitė, jo sūnėno dukra. Man buvo žinoma A. Čiuoderio pavardė, žinojau, kad jis buvo saugumo departamento ypatingojo skyriaus viršininkas, bet kai dar anksčiau rašydamas apie Lietuvos žvalgybą ieškojau visų Valstybės saugumo departamento skyrių vadovų nuotraukų, šio žmogaus nuotraukos neradau, nes dalis darbuotojų buvo išlaptinti ir apie juos išliko labai mažai tikrų žinių.

A. Anušauskas sužinojo, kad A. Čiuoderis atsidūrė Kolumbijoje ir ten nuo 1954 iki 1964 metų rašė memuarus, kuriuos vadino „Didžiąja knyga“. Jis paprašė giminaičių paieškoti nuotraukų, kurios galėtų papildyti memuarus, o tada visai netikėtai buvo surasti dar vieni užrašai, kuriuos palėpėje aptiko jo anūkės. Visas rankraštis užima net 380 puslapių, juose buvo įklijuota daug to laikotarpio laikraščių iškarpų ir asmeninių nuotraukų.

„Tas rankraštis atkeliavo iš pačios Kolumbijos

centro, 100 kilometrų piečiau šalies sostinės Bogotos. Ten esančiame name, kurį pasistatė pats A. Čiuoderis, iki šiol gyvena lietuviai. Jo anūkės – jau trečioji karta, bet dar išlaikė lietuvių kalbą ir meilę protėvių žemei“, – pasakojo A. Anušauskas.

Istorikas pabrėžė, kad iš Sūduvos krašto, netoli Marijampolės esančios Sasnavos kilęs A. Čiuoderis buvo artimas prezidentui A. Smetonai, su kuriuo praleido daug laiko, aštuonerius metus nuolat rūpinosi jo saugumu. Jis koordinavo visą seklių darbą, jo vadovaujami skyriaus darbuotojai ruošė ieškomų asmenų albumus, kurie buvo pagalbine vaizdine medžiaga skyriaus sekliams. A. Anušausko duomenimis, per tą laikotarpį būta apie 17 atvejų, kai bandyta organizuoti vienokį ar kitokį pučą, neramumus.

Knygos sudarytojas pastebėjo, kad pirmąją leidinio dalį sudaro jo rašytas tekstas, o antrąją – paties A. Čiuoderio užrašai, jo prisiminimai apie Antaną Sniečkę ir Justą Paleckį, A. Smetonos likimą, taip pat ir jo tragišką žūtį, lietuviško saugumo ir kriminalinės policijos skyriaus darbą nacistinės okupacijos metais. Visa tai galima priskirti prie įdomesnių lietuviškos žvalgybos istorijos šaltinių.

Kaip karys savanoris, A. Čiuoderis savo užrašuose rašė gana tiesmukai, atvirai, nevengdamas minėti kartais ir labai nepatogių išspūdžių iš savo tarnybos. Autorius aprašė žvalgybos kūrimosi peripetijas, nagrinėjo sudėtingus slaptosios tarnybos santykius su to meto visuomene, spauda ir politikais. Save jis laikė savanoriu idealistu, kuriam buvo svetimi nepagrįstos prievartos atvejai, net ir karo metu.

„Dar 1919 metais A. Čiuoderis tapo savanoriu. Jis buvo baigęs vos dvi gimnazijos klases, tačiau rašė puikiai, užrašai tikrai įdomūs ir vaizdingi. Au-

Knygos viršelis.

torius įdomiai nagrinėja, kas įvyko 1926 metais, kai buvo įvykdytas perversmas. Taip pat įdomus jo liudijimas, ką pasakė dviejų savanorių – A. Čiuoderio ir jo pavaduotojo Mykolo Adomavičiaus lydimas prezidentas A. Smetona, Kybartuose perbrides Lieponos upelį ir atsidūręs Vokietijoje. Tiesa, savo vėliau rašytuose *Pro memoria* prezidentas šiuos savo pasakytus žodžius nutylėjo“, – teigė Seimo narys.

A. Čiuoderis rašo: „Gerokai tamsu. Išeidami iš miesto į vieną Širvintos pievutę, pastebėjome žibantį vandenį to siauro upelykščio, kurį reikės perbristi.

A. Anušauskas pristato naują knygą apie A. Čiuoderį.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

Brasta negili, bet batus nuimti reikia. Prezidentas susijaudinęs. Vis dairosi, ar kas neseka. Palydovai, saugumo valdininkai, išskyrus Adomavičių, apsisprendė grįžti į Kauną. Palinkėjau geros kelionės ir įdaviau nedegamos spintos rak-tus. Truputį buvo keista, kad jie grįžta, bet tokiu atveju turėjau susilaikyti nuo patarimų. Čia lieka žmogus, pats savo likimo kalvis.

Kitoj pusėj susėdome mautis batus. Smetona, pasijutęs saugus, atsipeikėjo: „Tegul jie da-bar į subinę buč..“ Einame toliau. Einam link Eit-kūnų stoties. Žiburiai stotį apšvietę, bet žmonių nesimato. Stotis tuščia. Už baro stovi gerai iš-skustu veidu vokiečiai. Prie vieno paties galinio suoliuko sėdi pulk. Musteikis su žmona ir, be-rod, dviem vaikais. Sėdamės ir mes. Mes bene pirmieji emigrantai iš Lietuvos. Vokiečiai žiūri ir šnairuoja. Atrodo, kad jis nepatenkintas sve-čiais. Prezidentas nuotaikoj susirūpinusioj. Iš Lietuvos išskrido, bet toliau nežinia. Vokiečiai persiėmę neapykanta už Klaipėdą. Už neva per-sekiotus ten vokiečius. Ką pasakys Hitleris, ne-žinia. Vienu mostu gali visus gražinti atgal. Sme-tona tą aiškiai jautė ir pergyveno”.

Prezidentas su savimi turėjęs 12 tūkstančių dolerių, iš kurių tūkstantį atidavė jį lydėju-siems saugumo pareigūnams ir liepė visiems pa-sidalinti.

A. Čiuoderis 1948 metais atsidūrė Kolum-bijoje, nes, kaip pats teigė, „norėjęs būti arčiau gamtos”. Kelionė į tą šalį buvusi labai sudėtin-ga, keliauti teko gyvuliams pervežti skirtu lai-vu, gulėti ant jo grindų, o iš viso laive buvo apie 800 lietuvių. Atsidūrus Bogotoje, 3 kilometrų aukštyje virš jūros lygio, buvo sunku prisitaikyti prie klimato. Kartu su A. Čiuoderiu keliavo ir da-bar žinomo Lietuvoje muzikanto Jurgio Di-džiulio senelė Laima.

Kolumbijoje A. Čiuoderis turėjo 180 hekta-rų ūkį „Lithuania” viename iš Amazonės kaimų, jį čia dažnai aplankydamo draugai, taip pat ir buvę jo bendradarbiai, išvažiavę iš okupuotos Lietuvos. Lietuviškoje veikloje aktyviai jis ne-dalyvavo, nuo daugelio dalykų buvo nutolęs ir nusišalinęs.

Prieš mirtį A. Čiuoderis parašė testamentą, kuriame savo ūkį paliko miestui ir nurodė jo vie-toje įkurti zoologijos sodą. Šis noras daug metų nebuvo įgyvendintas, ir vis dėlto, pasak A. Anu-šausko, pagaliau 2003 metais zoologijos parkas buvo įkurtas ir tokiu būdu neeilinio likimo lie-tuvio noras bei paskutinė valia įvykdyti.

Naujoji knyga jau pristatyta keliuose Lie-tuvos miestuose, kur sulaukė nemažo susido-mėjimo. Knygos pristatymo renginyje Istorinė-je prezidentūroje A. Anušauskas teigė, kad jis pats nenori kaip nors vertinti ar komentuoti me-muarų autoriaus aprašomų situacijų ir spren-dimų, nes praėjus apie 80 metų nuo tų įvykių la-bai paprasta mums yra teigti, kad tuomet kažką galima buvo daryti kitaip ir geriau. Knygos „Prezidento žvalgas: du gyvenimai” sudaryto-jas leido kalbėti pačiai autentiškai dokumenti-nei medžiagai, kuri ištis ir unikali, ir labai įdo-mi.

Prie knygos autoriaus – skaitytojų eilė.

TEATRŲ IR KONCERTŲ SALĖSE

Impresionisto koncerto impresijos

Čikagos simfoninis orkestras.

Todd Rosenberg nuotraukos

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Įsivaizduokite – prieš devynis dešimtmečius ener-gingas nedidelio ūgio vyras užlipa ant podiumo di-riguoti savo kūrinius, kuriuos atlieka Čikagos simfo-ninis orkestras (CSO). Sakysite, kas čia ypatingo? Tas asmuo buvo žymus prancūzų kompozitorius ir pia-nistas Maurice Ravel. 1928 m. sausio 20–21 dienomis „Vėjų miesto” muzikos mylėtojus jis pamalonino ne-eiliniu koncertu, kurį sudarė išimtinai jo paties kūri-niai: „Scheherazade” (su mezzosopranu Lisa Roma), ištraukos iš „Daphnis et Chloé Suite No. 2”, „Le tom-beau de Couperin”, „La Valse” bei maestro orkestruotas Claude Debussy „Sarabande et danse”. Tai buvo vie-nintelis kompozitoriaus kūrybinis dialogas su CSO. Apie savo viešnagę Ravel rašė: „Stebiu nuostabius did-miesčius, regiu kerinčią gamtą, tačiau pergalės alina. Be to, mirštu nuo bado”. Kompozitoriui amerikietiš-kas maistas buvo „daugiau negu prastas”, todėl ne-nuostabu, jog prancūzas keliavo po svetimą šalį su savo atsivežtais vynais ir cigaretėmis. Ir vis dėlto gastrolių metu jį svaigino audringi gerbėjų plojimai, ypač Čikagoje. Mums belieka tik įsivaizduoti, kaip ga-lingai turėjo skambėti „Daphnis et Chloé” diriguojant pačiam Ravel – muzikologai tvirtina, jog šis kūrinys bene labiausiai atskleidžia neeilinę kompozitoriaus klausą nuostabiausiems orkestruotės garsams.

Š m. balandžio 7 d. scenoje CSO dirigavo debiu-tuojantis šioje scenoje vokiečių kompozitorius ir dirigentas Matthias Pintscher (pakeitęs šveicarą Charles Dutoit, kuris, deja, kaip vis dažniau pasitaiko šiais laikais muzikiniame pasaulyje, yra tramdomas dėl „nepadoraus elgesio ir priekabiavi-mo). Programa prasidėjo su „Sarabande et Danse”, kuris labiau nuskambėjo „raveliškai” nei kaip De-bussy kūrinys – tokia jau Pintscher muzikinė in-terpretacija. Man toks vokiečio sprendimas patiko, nors Čikagos žiniasklaidoje apie šį atlikimą ir apskritai apie debiu-tanto dirigavimą buvo įvairiausių nuomonių. Ką gi, kaip prancūzai pasakytų, „chacun à son goût” – skonio reikalas!

Laukdamas koncerto galvo-jau, kaip Pintscher diriguojamas CSO susigros su mano mėgiamu prancūzų pianistu Jean-Yves Thi-baudet. Tikrai nelikau nusivylęs – atlikimas buvo dieviškas. O ir pats Ravel „Piano Concerto for the Left Hand” – muzikinis šedevras. Thi-baudet meistriškai pademonstra-vo penkiaais pirštais tai, ką ne kiekvienas pianistas sugeba „iš-reikalausiti iš klavišo” grodamas abiejomis rankomis. Iš po jo kairės rankos natos tiesiog sproginėjo, ir

visa didelė CSO rūmų erdvė buvo išelektrinus. Jei būčiau užsimerkęs ar nežinočiau kūrinio pavadi-nimo, drąsiai tvirtinčiau, kad čia pilnu pajėgumu yra grojama dviem rankom. CSO preciziškai pakluso Pintscher batuto mostams.

Antroje dalyje grožėjomės Ravel „Daphnis et Chloé”. 1912 m., kai šį baletą pirmąkart Paryžiuje pa-rodė „Ballet Russes” trupė, jis nesulaukė didelio at-garsio. Nepaisant to, kad prie pastatymo „prisilietė” tokios garsenybės kaip impresarijus Sergei Diaghilev, dirigentas Pierre Monteux, scenografas Leon Bakst, choreografas Michel Fokine, šokėjai Nijinsky ir Karsavina. (Beje, ir po šimtmečio šis kūrinys nėra įtraukiamas į didžiųjų baletų trupių repertua-rą). Gal todėl kompozitorius nutarė kūrinių įvardinti kaip „choreografinė simfonija”, tokiu būdu užtik-rindamas jo populiarumą koncertų salėse.

Pintscher sėkmingai „įveikė” šį ilgą, sudėtingą kūrinių. Didelė „Daphnis” puošmena – choriniai frag-mentai, kurie puikiai buvo atlikti Chicago Sympho-ny Chorus. Šešiasdešimtmetį švenčiantis kolektyvas su kiekvienu pasirodymu vis labiau tobulėja. Tai, be abejo, didelis chormeisterio Duain Wolfe, vadovau-jančio chorui nuo 1994-ųjų, nuopelnas. Mes, čikagie-čiai, esame laimingi turėdami ne tik vieną puikiau-sių pasaulyje simfoninių orkestrų, bet ir simfoninį chorą.

CSO sezonas dar savo įkarštyje. Daug išpūdin-gų atlikėjų matysime Symphony Centre balandį ir gegužę – Max Raabe ir Palast Orchester iš Berly-no, seseris pianistes Katia ir Marielle Labeque, Chicago Loop Quintet, dirigentus Emmanuel Krivine ir Esa-Pekka Salonen, pianistus Evgeny Kissin ir Mitsuko Uchida. Balandžio 28 d. vaikų laukia nuo-stabus pastatymas „The Elves and the Shoema-ker”, o gegužės 31 d. Wagner gerbėjai bus pamalo-ninti ištraukomis iš „Tannhäuser” ir „Die Meis-tersinger von Nürnberg”. Tad eikite ir grožėkitės tuo, ką mums siūlo CSO vadovybė. Plačiau apie kon-certus sužinosite apsilankę internetinėje svetainė-jе www.cso.org

Jean-Yves Thibaudet.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Prezidentė priėmė kadetų priesaikas

Vilnius/Kaunas (BNS) – Prezidentė Dalia Grybauskaitė Kaune pasveikino Generolo Povilo Plechavičiaus licėjaus kadetus ir priėmė 59-ių naujų mokinių priesaikas. Vieninteliame Baltijos šalyse kadetų licėjuje suteikiami teisinių ži-

nių pagrindai, viešojo saugumo ir krašto gynybos pradmenys, kadetai su pažindinami su karine technika, ginkluote, žino pagrindinius karybos principus. Generolo Povilo Plechavičiaus kadetų licėjuje mokosi 350 mokinių.

VU įteikti atminties diplomai

Vilnius (Vilniaus universiteto info) – Vilniaus universitete (VU) buvo iškilmingai įteikti atminties diplomai. Nuo 2016 m. Vilniaus universitete įgyvendinama iniciatyva „Grįžtanti atmintis – Recovering Memory”, kurios tikslas – prisiminti ir pagerbti universiteto bendruomenės narius, studentus ir darbuotojus, kurie dėl permainingos Lietuvos istorijos, totalitarinių režimų veiksmų buvo pašalinti iš universiteto ir neteko galimybės baigti studijas, tęsti mokslinius tyrimus, pedagoginę ar kitą su universitetu susijusią veiklą. Projektu siekiama įvertinti totalitarinių režimų poveikį Vilniaus universiteto bendruomenei, identifikuoti nukentėjusius asmenis ir išreikšti jiems pagarbą vadovaujantis istorinio teisingumo principu, kartu atgaivinti universiteto bendruomenės istorinę atmintį. Siekiant nukentėjusiems asmenims išreikšti pagarbą ir simboliškai sugrąžinti į universiteto bendruomenę, jiems įteikiamas Vilniaus universiteto atminties diplomai. Šiemet atminties diplomais buvo pagerbti 15 buvusių Vilniaus universiteto bendruomenės narių: Valentinas Ardžiūnas, Janina Baranowska / Baranauskaitė, Janina Borkowska / Borkovskaitė, Marija Biekšaitė, Vulfas Čarnockis, Algirdas Endriukaitis, Leonardas Gogelis, Samuelis Levinsonas,

Suimtas buvęs bankininkas V. Antonovas

Vilnius (BNS) – Sankt Peterburgo teismas patenkinio Rusijos tyrėjų prašymą suimti bankrutavusio Lietuvos „Snoro” banko pagrindinį akcininką Vladimirą Antonovą, kuriam pateikti kaltinimai sukčiavimu stambiu mastu – jis įtariamas iš banko „Sovetskij” pasisavinęs 150 mln. rublių (2 mln. eurų). „Snoro” bylą tirianti Lietuvos teisėsauga V. Antonovui kartu su buvusiu „Snoro” vadovu Raimonu Baranasku yra pareiškusi įtariamus piktnaudžiavimu, turto pasisavinimu ir iššvaistymu, nusikalstamu bankrotu,

Sprendžiamas radijo pastato Kaune likimas

Vilnius (BNS) – Paveldosaugininkai skubiai imasi spręsti, ar į Kultūros vertybių registrą įrašyti pirmosios Lietuvoje radijo stoties pastatą Kaune. Netrukus vyks Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos, veikiančios prie Kultūros paveldo departamento (KPD), posėdis. Į jos darbotvarkę įtrauktas klausimas dėl apsaugos suteikimo Lietuvos radijo stoties pastatui Vaižganto gatvėje Kaune įrašant jį į Kultūros vertybių registrą. „Radijo stoties pastato įrašymas yra vykdomas skubos tvarka, nes pastatui gali iškilti realus pavojus, jeigu bus parduodamas 2018 metų balandžio 17 dienos organizuojamame aukcione su galimybe nugriauti”, – teigiama KPD pranešime.

nusikalstamu būdu gauto turto legalizavimu, apgaulingu apskaitos tvarkymu, dokumento suklasztojimu ar disponavimu suklasztotu dokumentu. Didžiosios Britanijos teismai 2015 m. buvo nusprendę tuo metu Londone gyvenusius V. Antonovą ir R. Baranuską išduoti Lietuvai, tačiau pastarieji iš šios valstybės pabėgo į Rusiją. Pastaraisiais metais V. Antonovas nesėkmingai bandė per Rusijos teismus iš „Snorą” nacionalizavusios Lietuvos vyriausybės prisiteisti daugiau kaip 0,5 mlrd. eurų.

Stengiamasi sustabdyti pirmosios Lietuvos radijo stoties pastato pardavimą. LRT nuotr.

Šiuo metu minėtas pastatas priklauso Lietuvos radijo ir televizijos centrui. Šis nutarė parduoti nereikalingą, nenaudojamą turtą. Pirmoji radijo stotis Kaune, šalia Ažuolyno, išikūrė 1926 metais. Iš čia Lietuvos gyventojai pirmą kartą išgirdo per radiją tariamus žodžius.

Pentagonas smogė taikiniui Sirijoje

Washingtonas/Vilnius (ELTA, „Draugo” info) – Pentagonas balandžio 15 dieną skelbė, kad bendros JAV, Jungtinės Karalystės (JK) ir Prancūzijos operacijos prieš Sirijos režimą metu buvo „sėkmingai smogta kiekvienam taikiniui”, taip atmetant Rusijos teiginį, kad 70 proc. raketų buvo numušta.

Raketų ataka sunaikino cheminių ginklų saugyklas, mokslinių tyrimų centrus. Daily Express nuotr.

„Nesiekiamo konflikto Sirijoje, tačiau negalime leisti daryti tokių sunkių tarptautinės teisės pažeidimų. Sėkmingai smogėme kiekvienam taikiniui, smūgiai buvo pateisinami, teisėti ir proporcingi”, – sakė Pentagono atstovė Dana White. JAV, JK ir Prancūzija anksti balandžio 15 dieną bombardavo Sirijos vyriausybės taikinius: cheminių ginklų saugyklas, mokslinių tyrimų centrus. Šiais veiksmais jos reagavo į įtariamą cheminę ataką Sirijos Doumos mieste. Teigiama, kad praėjusį savaitgalį sukilėlių kontroliuojamoje Doumoje buvo panaudotas cheminis ginklas ir už tai atsakingas Sirijos režimas. Per cheminio ginklo ataką žuvo mažiausiai 40 žmonių. Kremlius iškart pasmerkė JAV, Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos smūgius Sirijoje, kur Rusijos ginkluotosios pajėgos remia Sirijos prezidentą Bashar al-Assad. „Rusija griežtai smerkia ataką

prieš Siriją, kur Rusijos kariuomenė padeda teisėtai vyriausybei kovoje su terorizmu”, – teigiama Kremliaus pranešime. NATO generalinis sekretorius Jens Stoltenberg išreiškė paramą JAV, Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos smūgiams prieš Sirijos vyriausybės taikinius. „Tai padės sumažinti režimo galimybes toliau atakuoti Sirijos žmones, naudojant cheminius ginklus. Cheminių ginklų naudojimas nepriimtinas ir už tai atsakingi asmenys privalo atsakyti už savo veiksmus”, – sakė J. Stoltenberg. Iranas kartu su Rusija yra pagrindinis Sirijos prezidento Bashar al-Assad rėmėjas. Rusijos ambasadorius JAV pareiškė, kad ataka prieš jos sąjungininkę „nebus palikta be pasekmių”.

Prancūzija imasi diplomatinės iniciatyvos

Paryžius (ELTA) – Po Vakarų valstybių oro smūgių Sirijoje vėl garsiau skamba reikalavimai derybomis užbaigti 2011 metais prasidėjusį pilietinį karą. Prancūzija šiuo klausimu imasi diplomatinės iniciatyvos – JT Saugumo Taryboje ir Europos Sąjungos (ES) lygiu. Užsienio reikalų ministras Jean Yves Le Drian sakė: „Mes jau imsimės iniciatyvų – Saugumo Taryboje New Yorke, užsienio reikalų ministrų susitikime Briuselyje – ir su visais, kurie

to nori”. Pirmasis žingsnis turi būti paliaubos, „kurios šįkart iš tikrųjų būtų gerbiamos”, kalbėjo ministras. Jis sakė tikįs, kad Maskva supras, jog „mes turime apvienyti savo jėgas, kad išjudintume politinį procesą Sirijoje”. Sirijos vadovas Bashar al Assad esą tokį procesą blokuoja. Todėl Rusijos vyriausybė turi daryti spaudimą savo sąjungininkui, sakė J. Y. Le Drian. Iki šiol Maskva JT Saugumo Taryboje stodavo Sirijos režimo pusėn ir ne kartą vetavo Vakarų rezoliucijų projektus.

Daugiatūkstantinė demonstracija Budapešte

Budapeštas (ELTA) – Dešimtys tūkstančių žmonių balandžio 14 dieną Budapešte dalyvavo demonstracijoje, kurioje reikalavo, kad šalies vyriausybė paisytų teisinės valstybės principų ir demokratijos. Mitingo dalyviai reikalavo perskaičiuoti balandžio 8 dieną vykusių parlamento rinkimų balsus, keisti rinkimų įstatymą ir užtikrinti spaudos laisvę. Parlamento rinkimus Vengrijoje

aiškia persvara laimėjo ministro pirmininko Viktor Orban „Fidesz” partija. „Fidesz” parlamente turės 134 mandatus iš 199 – konstituciją keisti galinčią dviejų trečdalių daugumą. Rinkimų rezultatai pirmiausiai šokiravo Vengrijos jaunimą. Daug jaunų žmonių pareiškė norą palikti šalį. Kritikai kaltina V. Orban demokratijos žlugdymu, nepriklausomos žiniasklaidos engimu ir sisteminga korupcija.

Vengiantys karinės tarnybos estai nebevairuos

Talinas (BNS) – Estijoje karinės tarnybos vengiantiems asmenims siūloma sustabdyti vairuotojo pažymėjimo, medžiotojo arba žvejo kortelės galiojimą – tokias įstatymo pataisas svarstys vyriausybė. Pagal siūlomas pataisas, gynybinės pajėgos gali gauti teisę taikyti tokiems

asmenims sankcijas: prašyti teismo sustabdyti transporto priemonių, mažųjų laivų ir vandens motociklų vairuotojo pažymėjimų galiojimą. Be to, gali būti siekiama sustabdyti leidimo turėti ginklą, žvejo ir medžiotojo kortelių išdavimą. Siūlomi pakeitimai turėtų įsigalioti 2019 m. sausio 1 dieną.

Mirė režisierius Miloš Forman

Praha (BNS) – Čekijoje gimęs kino režisierius Miloš Forman, pelnęs „Oskarus” už savo filmus „Skrydis virš gegutės lizdo” (One Flew Over the Cuckoo’s Nest) ir „Amadėjus” (Amadeus), mirė būdamas 86 metų.

Cituojama jo žmona Martina, kad Jungtinėse Valstijose gyvenęs M. Forman netikėtai mirė po trumpos ligos. „Jis užgeso ramiai, apsuptas savo šeimos ir jam artimiausių žmonių”, – sakė sutuoktinė.

KALBA VAIKAI

Per Velykas visi turi būti linksmi ir pavalgę

Kai ateina Velykos, būna labai linksma. Tada reikia visus pasveikinti, apkabinti ir dar pabučiuoti. Ir mane su Velykomis visada pasveikina krikšto mama ir dar kita mamos sesė, teta Virginija. Pas jas per Velykas ateina Velykų bobutė ir visada man perduoda dovanų. Aš labai laukiu tos Velykų bobutės. Pernai ji man atnešė tokį traktorių. Paspaudi mygtuką, ir jo samtis pats į viršų pasikelia. Kartu su tėčiu žaidėme statybas su traktoriumi, ir žinai, ką pastatėme? Bažnyčią! Tada per Velykas ją papuošėme. Paskui dar ta bažnyčia truputį pastovėjo ir ją išardėme. Nes jau baigėsi Velykos, o per kitas Velykas pastatysime kitą bažnyčią. Jau sugalvojau, kokį bokštą jai sumontuosiu. Per Velykas pas mus bus linksma, nes mes net savo bažnyčią turėsime.

Kristijonas, 6 metai

Velykas tai pas mus visi švenčia, tik mano tėtis nešvenčia. O žinai, kodėl? Jis paprasčiausiai nemėgsta kiaušinių. Kai jau atvažiuoja močiutė ir visi susėdame prie stalo, visada reikia daužyti kiaušinius. Aš tai išsirenku patį gražiausią, kokį nors su gėlyte arba su tokiu labai gražiu lipduku papuoštą. Kai per Velykas daužome kiaušinius, tai dažniausiai mano kiaušinis būna pats stipriausias. Bet tėtis kiaušinių nedaužo ir iš viso jų nevalgo. Močiutė visada per Velykas padovanoja man tokių didelių šokoladinių kiaušinių. Man jie nelabai skanūs, bet kiaušinio viduje visada randu tokią staigmeną – mažą žaisliuką. Žaisliukus aš renku ir jau labai daug jų turiu. Paskui galima pasikeisti su draugais, jeigu du ar trys žaisliukai būna vienodi. Man labai patinka keistis tais žaisliukais.

Ernestas, 6 metai

Kai būna Velykos, tada reikia eiti į bažnyčią. Kai su močiute važiavome į bažnyčią, tai net varpais skambino. Aš tai girdėjau ir man buvo labai gražu. Dar buvo rytas, ir varpai labai gerai girdėjosi. Močiutė man sakė, kad per Velykas būtinai reikia visus pasveikinti, nes tada jau prasideda tikras pavasaris. Labai gražiai čiułba paukščiai. Kartą pas mus prie namo atskrido toks mažiukas paukštelis ir labai ilgai čiułbėjo, ir net mus su Velykomis pasveikino. Aš tada jam nunešiau duonos trupinukų ir pavaišinau, nesgi Velykos, ir visi turi būti labai linksmi ir pavalgę.

Juvilė, 4 metai

Kai ateina Velykos, tada namuose atsiranda labai daug ir labai gražių kiaušinių. Ir net ne kiaušinių, kitaip jie vadinami. Taigi tada būna daug margučių. Velykas reikia švęsti, nes tada gali sužinoti, kieno margutis stipriausias, ir kai laimi tas margučių varžybas, tada turi jų labai daug. Kai buvo Velykos, aš su mama, su tėčiu ir su savo krikšto mama žaidėme margučių ridenimą. Ir žinok, aš laimėjau. Tada kelis margučius padovanojau kitai močiutei. Ji labai džiaugėsi, bet sakė, kad margučius reikia daužyti su svogūnų lukštais ir visai negalima dėti jokių dažų. Nes kai kiaušinius nudažai su dažais, jie jau pasidaro nevalgomi, nes užnuodyti. Tai aš visada su lukštais juos dažau. Tada jie dar būna valgomi. Man labai patinka ir šokoladiniai margučiai. Tie daug skaniau negu tikri kiaušiniai.

Matas, 5 metai

Užrašė Aldona Atkočiūnaitė

ATLANTIC ExpressCorp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hgts, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

A † A
MYKOLAS VYTAUTAS
KARAITIS

Gimė 1939 m. rugsėjo 29 d. Kaune, Lietuvoje.
Mirė 2018 m. balandžio 13 d.
Gyveno Burr Ridge, IL, anksčiau St. Petersburg, FL ir Čika-
goje Beverly ir Marquette Park apylinkėse.
Nuliūdę liko: žmona Gražina Jankauskaitė, duktė Lisa Karai-
tytė su vyru Brian Gilmartin, anūakai Christopher ir Sarah.
Vietoje gėlių prašome aukoti org. Vaikų vartai į mokslą.
Velionis bus pašarvotas trečiadienį, balandžio 18 d., 9 val. ry-
to Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, 14911 127th St., Lemont, IL
60439, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą.
Po šv. Mišių velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.
Kviečiame visus draugus, artimuosius ir pažįstamus daly-
vauti laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

2018 m. balandžio 13 d. mirė **A†A DANUTĖ NORKAITYTĖ**.
Atsisveikinimas su velione vyks balandžio 19 d., ketvirtadienį, nuo
10 val. r. iki 11 val. r. Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, kurioje
11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po šv. Mišių ve-
lionės bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.
Liūdi šeima ir artimieji

Daugiau informacijos suteiks David Gaidas, tel. 708-974-4410.

Geriausia dovana – DRAUGAS
Tai pažinčių ir susitikimų vieta
Padovanokite lietuvišką pasaulį!
www.draugas.org
www.facebook.com/draugolaikrastis

Ar žinote, kad vienas didžiausių interneto prekybos svetainių „Amazon“ turi labai gražią programą, pa-
vadinimu „Smile“, skirtą paremti pelno nesiekiančias
organizacijas? „Amazon“ nuo kiekvieno pirkinio skiria 0.5 proc.
išleistos sumos jūsų pasirinktai organizacijai – jums tai nekainuoja
nė cento.

Perkant dovanėles iš „Amazon“, kviečiame pasirinkti „Draugas Foundation“
organizaciją. Taip papildomai neišleisdami nė cento, jūs paremsite „Drau-
go“, „Draugas News“ ir „Lithuanian Heritage“ leidinius.

Kaip tai padaryti? Ruošdamiesi apsipirkti „Amazon“, įveskite **smile.ama-
zon.com/ch/36-3916303** interneto adresą. Dėkojame už paramą – net ir ma-
žiausia auka yra reikšminga ir reikalinga! Praneškite apie tai kitiems!

DRAUGAS, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629 • administracija@draugas.org

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

WWW.DRAUGAS.ORG

PAS MUS IR APLINK MUS

■ 100-metį švenčiame tik kartą per šimtmetį!

Balandžio 22 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. Palos Country Club (13100 Southwest Highway, Orland Park, IL 60462) Lietuvos vyčių Vidurio Amerikos apygarda kviečia visus kartu paminėti šią ypatingą progą ir pasidžiaugti brangiu Lietuvos paveldu. Programoje: dainininkas Darius Kairys; kanklininkė Genė Razumienė; Lietuvos vyčių tautinių šokių grupė (vad. Lidija Ringienė); muzikantas ir atlikėjas Povilas Strolia. Veiks mokamas baras ir tylosios varžytinės. Kaina 45 dol. Kreiptis į Cis Matul tel. 708-460-6004 arba el. paštu: angelonsunrise@yahoo.com

■ Balandžio 22 d., sekmadienį, kviečiame

atsisveikinti su a. a. prof. dr. Jonu Račkausku (1942–2018). 1 val. p. p. – šv. Mišios Jaunimo centro tėvų jėzuitų koplyčioje, po jų – pagerbimas Čiurlionio galerijoje. Jaunimo centro adresas: 5600 S. Claremont Ave., Chicago,

IL. Išsamesnė informacija el. paštu info@lit-huanianresearch.org arba tel. 773-434-4545.

■ Balandžio 29 d., sekmadienį, po 11 val.

r. šv. Mišių JAV LB Lemonto apylinkės valdyba kviečia visus apylinkės narius į metinį susirinkimą, kuris įvyks PLC didžiojoje salėje. Bus vaišės.

■ Gegužės 20 d., sekmadienį, 1 val. p. p.

Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre, Čikagoje, Lietuvių rašytojų draugija rengia literatūrinę popietę „Poezijos pavasaris“. Dalyvaus išeivijos poetai bei svečiai iš Lietuvos: poetas, filosofas, pedagogas Liutauras Degėsys; rašytoja, poetė, „Nemuno“ žurnalo vyr. redaktorė Erika Drungytė; poetas, „Metų“ žurnalo vyr. redaktorius Antanas Šimkus. Bus rodomi dokumentiniai kadrai apie ankstyvųjų poezijos renginius. Vaišės.

Susitikimai su prof. Liudu Mažyliu vyks:

balandžio 21 d., šeštadienį, 12:30 val. p. p.

PLC Lietuvių Fondo salėje, 14911 127th Str., Lemont, IL;

balandžio 21 d., šeštadienį, 7:30 val. v.

Tėviškės parapijoje, 5129 Wolf Rd., Western Springs, IL;

balandžio 22 d., sekmadienį, 1 val. p. p.

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL;

balandžio 28 d., šeštadienį, 11 val. r.

Dievo apvaizdos parapijos kultūros centre, 25335 West Nine Mile Rd., Southfield, MI.

Lietuvių Fondo narių 55-asis suvažiavimas

2018 m. balandžio 28 d.

Pasaulio lietuvių centre

14911 127th St., Lemont, IL 60439

Registracija – 8 val. r.

Pradžia – 10 val. r.

Maloniai kviečiame LF narius į metinį narių suvažiavimą. Išgirsite pranešimus apie LF veiklą 2017 metais, dalyvausite diskusijose. LF nariai rinks atstovus į LF tarybą ir į LF Kontrolės komitetą.

Laukiame Jūsų aktyvaus dalyvavimo!

Susipažinti su LF 2017 m. veikla galite leidinyje „Liepsna“.

**Skaitykite „Draugą“ oro uoste, autobuse,
vasarnamyje, gamtoje – visur, kur tik norite,
naudodamiesi iPad!**
www.draugas.org

www.facebook.com/draugolaikrastis

Atvelykio pietūs 2018 m.

Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, Lemonte

Lino Maleiškos nuotraukose – Atvelykio susibūrimo akimirkos

Atvelykis – pirmasis sekmadienis po Velykų, aštuntoji diena po Kristaus prisikėlimo, užbaigianti velykinę savaitę. Ši šventė lietuvių kultūroje turi galias tradicijas, todėl Palaimintojo Jurgio Matulaičio misija Lemonte stengiasi kasmet pakviesti misijos narius ir svečius prie gausaus Atvelykio stalo ir kartu bendraujant ir vaišinantis užbaigti velykinę savaitę. Balandžio 8-osios sekmadienį misijoje į Atvelykio vaišes susirinko ypatingai gausus būrys žmonių.

Nuoširdžiai dėkojame visiems dalyviams, pastoracinei tarybai už šventės organizavimą, mūsų šauniam jaunimui, padėjusiam paruošti salę ir patarnavusiam per vaišes, ir šeimininkei Audrai Januškienei („Bravo Bites, Inc.“) už skanų maistą. Ypatinga padėka mūsų pačioms nuostabiausios ir darbščiausios misijos moterims, kepusioms pyragus, tortus ir visus kitus skanumynus. Saldumynų stalas buvo tikra Atvelykio pietų puošmena. Nuoširdus ačiū!

PJM info

